

110 Lib. II. de Martyrum dignitate

stulata, ut explicat S. Ambros. Atqui, ab opere Martirii omnium beatissimo, & perfectissimo habent Martires splendorem, & libertatem hujusmodi, apud Deum, & homines. Et quidem merito, cum illis ab eodem Nazianzeno, Orat. de laude Cypriani, ea datur præclarissima elogia: *Holocausta ratione prædita, viætima perfœcta, oblationes Deo gratae, & acceptæ; veritatis præcones, falsæ doctrinae vigillatores; legis, quæ spirituali sensu intelligitur, expletiores; erroris oppressores, vieti infectoratores, peccati diluvium; mundi lustratio.* Quorum singula, si ritè expendantur, summam evincunt Martyrum dignitatem, & eminentiam quandam divinissimam.

401 Tertio S. Chrysostomus multus est in hac Martyrum sublimitate stabilienda. Legre presertim Sermonem in Juventinum, & Maximum Martires, quos appellat: *Columnas & scopulos, & turres, & candelabra.* Nam Ecclesiam sicut columnam sustinet, sicut turres muniunt, & sicut scopuli omnes undarum assultus repulerunt, multam interim ipsi servantes tranquillitatem; sicut lumina tenebras impietatis discuterunt; & sicut tauri, anima, promptitudineque eadem, suave Christi jugum traxere. Lege etiam Homiliam 8. in Epist. ad Ephesios c. 14. ubi multa congerit pro nostro argumento, præponens Pauli perpessiones, & catenas, cuivis rei sublimissimæ. Unum illud preme. Si aut mihi cum Angelis stolidum fuisset fursum, aut cum Paulo vincendo, carcerem utique præceptarem. Ad hæc, si quis me aut in numerum, & ordinem collocasset cælestium potentiarum, earum etiam, quæ propè sunt thronum Dei, aut talen ligatum fecisset, talis utique ligatus esse volusem. Nihil hanc catenam beatius. Sentit Chrysostomus, beatius esse, & omnino sublimius pati pro Christo, quam ad Seraphinorum numerum, & culmen ascenderet, in cælis commorantium. Parco multis, quibus ea Homilia scatet ad rem nostram.

402 Quartò S. Augustinus sèpè hanc Martyrum sublimitatem deprædicat, signatim vero expendens illa Ps. 67. verba; *Principes Juda lapidatio eorum, principes Zabulon, principes Neptalin.* Ubi designari putat hisce Hebraeorum Principibus eximios Ecclesiæ Martires principem locum tenentes. Sic ille: *Juda confessio interpretari dicitur: Zabulon habitaculum fortitudinis: Neptalin dilatatio mea. Quæ omnia verissimos nobis insinuant principes Ecclesiæ, dignos ducant, dignos imitacione, dignos honoribus.* Martires namque in Ecclesiæ locum summum teneunt, atque apice sanctæ dignitatis excellunt. Nil dici potuit luculentius. Similia proutus Beda in illum Psalmum: ubi aperte fatetur, sanctos Martires esse Principes Juda, id est, Principes confessionis: *primum in Ecclesia obtinentes.* Etenim tribui Juda confignatum fuit regnum, & inter reliquas Tribus principatum, & ducatum habuit, ut constat ex Gene. 49. à versu 8. Reliquarum autem Tribuum primatum tenentes, seu primogenitum, dicuntur principes. Ut vero clareat, quam bellè in illis Regibus, & eximis Principibus nostri Martires portendantur locum summum in Ecclesia occupantes, pro illis *Principes Juda, duces eorum, transfert S. Hiero.* ex Hebreo: *Principes Juda in purpura sunt. R. Stephanus, Principes Juda lapis illorum.* Alii

Ps. 67. 28.

S. Augu.

Martyres locum sum-
mum tenent.

Purpurati
Principes sunt.

Hebræi (ut observant Complutenses in Dictionario) *Principes Juda lapidatio eorum.* Quibus verbis purpureus Martyrum sanguis commendatur, & ex cruce pro Christiana religione fuso, eorum in Ecclesia principatus, & eminentia; est enim purpura Regum, ac principum insignie, atque supremæ majestatis argumentum. Lege eundem August. Ser. 107. de diver. c. 2. & Ser. 5. de Martiribus, tomo 10.

403 Quintò, S. Cyprianus Martyr, & Doctor egregius plura scripsit instituto nostro peropportuna. Seligam ex libro de laude Martyrii nonnulla. In primis sub initium, Martyrium appellat *Fundamentum vita, & fidei, s. Cypr., præsidium salutis, vinculum libertatis, & honoris: & quævis fini alia, per quæ adipisci lux possit, iamen ad proximitatem munera reponit, pennis melius patricinantis persevernit.*

Concludit paulo post: *Igitur res summa Martyrium.* Ex prædictis elogis, legitimè quidem eam deduxit conclusionem. Res enim summa est (quæ nihil sublimius) quæ cum fundamentum sit eximiae sanctitatis, ulque adeò liberè, atque honorifice assurgit, ut nihil eā sit cælo proximus, & melius ad externæ Beatitudinis affectionem. Subexit s. Cypr. rem exaggerans: *Quid est ergo Martyrium? Delictorum finis, periculi terminus, dux salutis, iter patientia, magister domus vita.* Subjungit: *omnium gloria pulchrior sanguinis titulus, & integrior corona.* Ac denique, ut inter alia prætermittam ex illo libro, illum claudit his verbis: *Martyrii inestimabilis gloria, infinita mensura, immaculata virtus, nobilis virus, inestimabilis titulus, triumphus immensus.* Quid plenus dici potuit pro stabilienda Martyrii, ac Martyrum eminentia? Misericordia eius alia his similia, quæ videsis in Epistolis.

404 Sexto, Luciferus Calaritanus Episcopus vir antiquitate, doctrinâ, ac sanctitate venerandus, & egregie laudatus à S. Hieronymo lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, libellum composuit, verè aureum, cui titulus: *Quod moriendum sit pro Dei Filio;* in quo de Martyrii, ac Martyrum sublimitate latè, & nervosè. Mori pro Christo ait esse felicitatem maximam, immensam sublimitatem, singularē sanitatem, maximam nobilitatem. Et multa alia hujus coloris attingit, quibus sati aperte efficit adversis Constantium constantissime, nihil esse Martyrii, ac Martyribus sublimius, atque præstantius.

405 Septimò, S. Hieronymus sèpè hanc Martyrum præstantiam inculcat præsertim expeditus illud Psalmi 115. 3. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi?* S. Hiero. *Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.* Quod ita luculenter elucidat: *Nihil aliud habeo, quod ipsi retribuam, nisi pro Christus pro ipso sanguinem fundam, nisi pro ipso Martyrio suo ad aquitatem reponit Martirum passio.* Vel à Tyranni eximius honor existimat. S. Nazia.

Et eminentia, Cap. II.

111

mus quod Martyr nihil aliud habet, quod retribuat Domino, & Dominus computat illi pro æqualitate: quoniam videt servum suum nihil aliud habere quod retribuat ei. Etenim, infiniti prei, dignitatis, & excellentiæ est Christi passio: adhuc tamen tale est martyrium, quod pro Christi nomine fideles subeunt, ut licet non adæquet Dominicæ martyrii valorem, & dignitatem, computatur à Domino pro æqualitate, vel ut loquitur Hieronymus, *Deus quasi clemens pro æquali accipit:* quia nihil aliud habet servus quod retribuat Domino. Erit igitur martyrii opus, omnium nobilissimum, & sublimissimum, ac proinde Martyrum dignitas eximia.

406 Octavo, S. Methodius (relatus à Theodoro in Dialogo 1. fol. mihi 309.) Sermo de Martiribus, tantum martyrio attribuit. *Adeò admirabile, & tanto studio expetendum est martyrium, quod ipse Dominus Iesus Christus Filius Dei se id honorare testatus sit. Non rapinam arbitratus se esse æqualem Deo, ut etiam eo dono hominem, ad quem descendit, coronaret.* Quod est dicere. Christus, cum Dei Filius esset, & verus Deus, Patri suo æqualis, quo nihil exocigari potest sublimius; mortem Crucis subiit, verumque martyrium, quod impensè honoravit, magnificavitque vehementer, illud subeundo. Atque ita humana naturam sibi induitam per unionem hypotheticam, tanto tamque sublimi dono coronavit, nec non fideles Ecclesiæ mortem pro ipso opperentes. Cenè adeò est sublimus, & excelsus martyrium, ut licet honorandum à Deo sit mortem excipiendo. ipsum tamen martyrium potuerit Deum ipsum honorare, & quadammodo extollere. Utrumque Methodii verbis exprimitur: & postremum luculentissime à S. Bernardo Ser. 2. de Ascensione Domini, cuius verba habes infra num.

448. Jam ergo si martyrium à Deo honoratum valuit Deum ipsum exaltare, & extollere; quid mirum eo affecti Ecclesiæ fideles ad eximium dignitatis culmen magnificentissime elevantur?

407 Decimo, minutiora alia, sed præclarata nonnullorum Patrum effata attingam pro eadem martyrii, & Martyrum sublimitate. S. Ambro. Ser. 93. *Honoremus Beatos Martires Principes fidei, intercessores mundi, præcones regni, coheredes Dei.* S. Valerianus Homi. 15. de bono martyrii: *Hoc est verè eximie virtutis indicium, persecutionis tempore, plus morti favere quam vita.* S. Chrysologus Ser. 128. de S. Apollinaris Martire: *Sumnum est fratres pro Domino præsentem vitam, si necesse sit, contemnere.* S. Gregorius Nyssenus Orat. 2. de SS. Quadraginta MM. illos appellat Homines, si modo homines dicendi, qui tanta magnitudine indolis excelluerunt, milites Christi, Spiritus S. armigeri, siede ante signani, turres divina civitatis: aliaque attingit illusterrima elogia, quæ supremam Martyrum dignitatem evincunt. Parco multis. Illud tamen observo, vel à Tyranni ipsi adeò eximium martyrii honorem existimat, cum tantopere experti à Christianis animadverterent, ut illis hunc honorem invidenter. Pende quæ scribit S. Nazianzenus in Julianum Orat. 1. Etenim ut alia, ita Martyrum quoque honorem athletis invidebat. Ac proinde id molitur, ut ipse quidem & vim afferat, & interim afferre non videatur: nos contra & P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

suplicia perferamus, & eo interim honore, qui pro Christi nomine patientibus haberi solet, careamus. Hacenus dictis magnus conciliabitur splendor, & robur ex sequentibus capitibus.

C A P. II.

Martyrii dignitas componitur, imo & præponitur Baptismi dignitas.

408 M agna Baptismi excellentia, qui suo ordine, Sacramentorum primum est, origo, atque primordium (ut loquitur S. Petrus Damianus Opusculo 6. cap. 3.) in cuius commendationem, atque præstantiam multa Ecclesiæ Patres, & Doctores Scholastici protulere lectu dignissima, præsertim Terrull. lib. de Baptismo, S. Nyssenus Orat. de S. Baptismate. Alibi discutiam theologica dubia ad sanguinis Baptismum spectantia: hic dumtaxat discutiendum oratione venit, sit ne martyrii dignitas Baptismi dignitati æqualis, vel major. Atque illud ante omnia in confesso esse debet apud omnes; licet solummodo aquæ Baptismus sit propriæ Baptismus & Sacramentum, cum sit caremoria sacra ad Dei cultum per se ordinata, & instituta; Sacramentum, inquam, unum in effectu, & specie ultima, juxta illud Pauli ad Ephes. 4. *Unus Dominus, una fides, unus Baptismus;* ad Ephe. nihilominus tamen martyrium vice fungitur Baptismi aquæ, & appellationem Baptismatis fortatur, & est Baptismus quidam saltus metaphoricæ, cum ex speciali Dei privilegio primam gratiam sanctificantem possit conferre; ac proinde peccatum originis in infante Martyre oblitterare, & omnia planè in adulto peccata rite dispositio extergere. Qua de re consule nostros Suarum to. 3. in 3. p. disp. 29. & Vasquez tom. 2. in 3. p. disp. 153. qui rem tractant difert, & solidè.

§. I.

Patefit, non dispari splendore collucere Martyrium, & aquæ Baptismum.

409 A io in primis, martyrii dignitatem adæquari plenè, & planè Baptismi aquæ dignitati. Quod satis perspicue efficaciter ex lacra Scriptura, & Patribus, à quiibus martyrium appellatur sanguinis Baptismus. Marci 10. 38. *Potestis bibere calicem,* Mar. 10. 38. *quem ego bibitus sum, & Baptismo, quo ego baptizor, baptizari!* Et Lucæ 12. 50. Bap-
tismo. *baptizari, & quomodo coartor usque dum perficiatur?* Ubi mundi liberator Christus suum passionis, & Crucis martyrium appellat non calicem modò, sed Baptismum, ut fert communis Interpretum mens.

410 Subinde, Doctorum gemma pretiosissima S. Augustini lib. 13. Civit. c. 7. ita splen- S. Augu. didè: *Quicunque etiam non percepto regenerationis lavacro, pro Christi confessione moriantur tantum eis valet ad dimittenda peccata, quantum si abluerintur sacro fonte Baptismatis.* Qui enim dixit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu S. non invenit in regnum celorum, alia sententia istos fecit exceptos, ubi non minus generaliter dixit: Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in cælis est. Preme illa præserum: tantum eis valet ad dimittenda*

K 2

112 Lib. II. De Martyrum dignitate

S. Thom.

tenda peccata, quantum si ablerentur sacro fonte Baptismatis. Quæ quidem æqualem omnino dignitatem, vim, & potentiam arguant inter Baptismum sanguinis, & fluminis Baptisma. Concinit Augustino S. Prosper Epigr. 87. & S. Thomas 3. p. q. 87. a. 1. **P. 25. Augusti. Eusebius autem Gallica-Eusebius Episcopus in Homi. de natali S. Gene-Gallii.** ita habet: *Catechumenus ad confessionis certamina progrederit: non tingitur fons, sed abluitur passione. Non vivificatur Baptismus, sed morte regeneratur.* Similiter martyrum pro Baptismate extiit S. Glycerio, ut Surius scribit in vita S. Georgii 28. Aprilis. Academum (innumeris alii prætermissi) S. Ementiana Virgo Romana collactanea S. Agnetis, adhuc catechumena, fide, & charitate flagrans furentes in Christianos cum vehementer accusaret Idolorum cultores, à concitata multitudine est obruta lapidibus. **S. Ambro.** Non dubium est, quod in suo sanguine sit baptizata, quæ pro defensione iustitiae, dum confiteretur Dominum mortem constantercepit. Ita fatur S. Ambro. lib. 4. Epis. 34.

Bonus Latro suo sanguine baptizans.

S. Cypr.

411 Liceat exemplis rem totam illustrare. In primis S. Iatro Christi in passione focius inter Maryres recensetur à pluribus Ecclesiæ Patribus, & Doctoribus, de quo nos alibi. De illo S. Cyprianus affirmat Epis. 73. non longè à fine, sanguine suo baptizatum, & passione sanctificatum, eumque adducit in exemplum suppletum in Maryribus quibusdam adhuc Catechumenis Baptismi. Hæc illius verba: *Sciens igitur, Catechumenos non priuari Baptismi Sacramento, utpote qui baptizentur glorioſimo, & maximo sanguinis Baptismo, de quo & Dominus dicebat, habere se aliud baptismum baptizari. Sanguine autem suo baptizatos, & passione sanctificatos consummari, & ariuæ pollicitationis gratiam conſequi declarat in Evangelio idem Dominus, quando ad Latronem in ipsa passione credidem, & confidentem loquitur, & quod secum futurus sit in Paradiſo pollicetur.* Similiter in Serm. de Cœna Domini ante finem, loquens de S. Latrone. Rurſus, id ipsum ab aliis confirmatur per martyrium Innocentium ab Herode trucidatorum: passio enim & mors in Christi odium illata, pro Baptismo illis fuit. Et licet eorum multi, antequam cæderentur, circumcidione, five piaculari legi naturæ remedio aliquo, purgati ab originali macula fuerint, fuerunt tamen non pauci tunc recens è maternis visceribus effusi, qui bus adhibita non est circumcidio, quæ parvulus Hebræis ante octiduum non adhibebatur. Et probabile est, aliquos Gentilium filios in Bethleem, aut finibus ejus natos, cæſos etiam ab Herode fuisse, ob eandem causam, quos claret circumcidione non effe purgatos. Unde dicendum, ejusmodi infantes martyrii interventu parentalis culpa illuviam depositisse, & gratiæ decoratos infusione: martyrio ipso eos tingente, tanquam gloriosissimo, & maximo Baptismo.

412 Deinde, apud Alexandriam Armeniæ, Hadriano Imperatore, exercitus decem milium milium ab Angelis de Christi Domini nostri fide plenè instrutus, Imperatoris iussu singuli primū, ut ipse Jesus, flagellis cæsi, tum spinis coronati, tandem humi clavis crucifixi in monte Ararat, proprio sanguine baptizati sunt. Lege S. Antonij in Chronico, Vincentum in Speculo Historiæ lib. 11. c. 98. Demum, cum ex diversis partibus à Cæſare Maximino quinquaginta Sapientes apud Alexandriam congregati fuissent, ut cum B. Catharina Virgine conciopatricie disputarent, & sancta virgo sancto replea Spiritu, suā illos facundia superaseret, procul ad Christum conversi sunt; cum autem illi Baptismum sollicitè expectarent, ad-

Et decem milia Maryrum.

Et innumeris alii.

113 Et eminentia. Cap. II.

per sanguinis Baptismum & gehennæ ignem extingui, & cælum patere? Illud cursum observandum, Martyres esse, & dici etiam per Baptismum sanguinis, Dei filios, Christi fratres, & cohæredes: nec non de illis passim prædicari per purpureum martyrii lavacrum mirabiliter renasci, unde dies martyrio ipsorum consecrati appellantur *Martyrum natalitia*: de quo sermo erit alibi opportunior.

415 Secundò, calescit, & fervescit Christi crux divinus in Baptismi aquis; propterea appellatur, dies Baptismi, dies redemptionis, juxta Caetani, Oecumenii, Adami, & aliorum mentem ad Ephes. 4. 30. *Nolite conuictari Spiritum S. in quo signati estis in diem redemptionis.* Ad quæ verba argutè S. Chrysostomus Homilia 14. fine; *Hic Spiritus nos regalem esse gregem ostendit; sumus enim Christiani de grege Christi, ipsius oves in Baptismo, ab aliis ejus sanguine, & fidei charactere, ac Dei sigillo insigniti.* Aſſonat sibi Paulus ad Rom. 6. 3. *Quicunque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ejus baptizati sumus: conſepulti enim illi sumus per baptismum in mortem.* Ubi idem Chrysostomus Homilia 10. fine. *Hoc Baptismus crux est, ut & nos quemadmodum ipse mortuus est, moriamur. Quod igitur Crux, & sepulchrum Christi fuit, id nobis baptismus factus est; licet non omnino in rebus eiusdem. Ipse quidem carne & mortuus est, & sepultus, nos vero peccato utrumque sumus.* Lege S. Maximum Homilia de Juda traditore, Rupertus lib. 3. de operibus Spiritus S. cap. 9. Et obſerva ad illa Pauli priora verba, per Baptismum obſignari nos, quia Baptismus est publica fidei approbatio, & testificatio. Ut enim Tertulli. lib. de Pænitentia cap. 6. *Lavacrum illud obſignatio est fidei.* Et lib. de Baptismo cap. 13. *Obſignatio Baptismi.* Eusebius lib. 4. de vita Constantini cap. 62. loquens de Baptismo hujus Principis: *Signatus divino sigillo, letabatur spiritu.* Et Theodorit. lib. 4. cap. 16. loquens de Baptismo, dicit: *Imponere Dominicum sigillum.*

416 Hæc eadem ad Martyres, & martyrium transferas haud minus aptè, & opportunè. Calescit enim, & fervescit plane Christi crux divinissimus in ipsorum perpeſſionibus, & morte pro Deo suscep̄tis: dies martyrii, dies est redēptionis, in quo signantur divino Spiritus S. sigillo, tanquam Dei milites strenuissimi Catholicam fidem publicè, & inter cruciamenta profiscentur. Deinde, si expendatur quod Columella observat lib. 7. c. 4. merandas oves recentes à tonsione marinis aquis, quæ amaræ sunt; quod si longius à mari absint, pluviali aqua ad hunc usum asperfa ſale; ut sic dealbaret, ac nitide reddantur, & abſque ulla ſcarbieſe ſint: cadunt hæc bellissime in noſtrōs Martyres, ex martyrii lavacro amarissimo aſſurgentēs, non ſolum divino ſigillo inſignitos, ſed veheſtē dealbatos, candidos, ac nitidos. Quid mirum ſi dum ſanguinem profundunt, Christi ſanguine immerguntur; fitque ex utroque cruce divinissimus ſanguinis Baptismus. Lege S. Bernardum Serm. 63. de parvis, ubi hæc Cantic. verba premit, & ad religioſæ vitæ martyrium tranſerit. Obſerva etiam, ex ſententia D. Thomæ, & P. Suarri tom. 3. in 3. par. disp. 18. in Commentario, ſigillum Baptismi, eſſe ipsius Baptismi characterem, quo designantur membra Christi, ut intrent in ovile ejus, & frui possint pascuis ipſius. Cum hæc ita ſint, poſſet Aureoli ſententia referri in 4. dist. 4. q. 2. a. 1. exiſtimantis imprimi vi martyrii

Can. 4. 2.

R. Abe.

Per Martys
res dura, &
amara red-
duntur la-
rea.

Martyres
ores ſime
præſerſci-
pta.

Similiter in Martyrio.

417 Huc refeſo illa Canticorum 4. 2. verba *Dentes tui ſicut greges tonsarum, que ascenderunt de lavacro.* Genebrardus dentibus designari eos putat, qui firmore ſunt animo, & fide. R. Abenezra, *per dentes he-
roas, & strenuos.* Martyrum ſignatum fortiudinem offeſis dentibus figurari reor, nitorem, & candorem eximium, unionem, & concordiam, qua inter ſe concluduntur, neque à fidei proposito demoveri poſſunt. Et quemadmodum nutrices ſæpè quæ dura ſunt, & amara, confecta priuè dentibus, & ſuo etiam calore jam cocta, in lac dulce, niveumque convertunt, & infantibus mulgent: ſic Martyres ea, que odorat gravia, & guſtatu horribilia ſunt; qualia crucis, tormenta, labores, mors amarissima, uſque ad eō ſuę fortitudine, & dilectionis calore atterunt, extenuantque, ut mirificum inde alii, neque ingratum alimentum capiant. Iſtiusmodi dentes robore, ſoliditate, ac candore pollentes dicuntur eſſe oviſbus perfimiles, quæ ſi recentes à tonsione abluantur, candidae ſunt, & mundæ, & propter frigus, quod à nuditate, lotioneque provenit, conſipiant ſe magis, dum à lavacro ascendunt. Certè tonsionem hanc ad Martyrum perpeſſiones refeſo; lavacrum verò ad ipsas martyrii aquas amarissimas, in quibus Christi ſanguis emicat, & fervescit ad lavacrum. Pro, tonsaram, eſſe Hebraicè præſerſarum, ut verit R. Salomon; vel etiam incifarum, ſeu ſculptarum, five ſigillatarum: Quasi Martyres oves ſint, quæ a ſanguinis Baptismo præ-
cifeſi, inciſe, ſculptæ, & ſigillare apparet,
Crucis ſculpturæ, & fidei ſigillo, quam pu-
blicè & inter cruciamenta profiscentur. Deinde, ſi expendatur quod Columella obſeruat lib. 7. c. 4. merandas oves recentes à tonsione marinis aquis, quæ amaræ ſunt; quod ſi longius à mari absint, pluviali aqua ad hunc usum asperfa ſale; ut ſic dealbaret, ac nitide reddantur, & abſque ulla ſcarbieſe ſint: cadunt hæc bellissime in noſtrōs Martyres, ex martyrii lavacro amarissimo aſſurgentēs, non ſolum divino ſigillo inſignitos, ſed veheſtē dealbatos, candidos, ac nitidos. Quid mirum ſi dum ſanguinem profundunt, Christi ſanguine immerguntur; fitque ex utroque cruce divinissimus ſanguinis Baptismus. Lege S. Bernardum Serm. 63. de parvis, ubi hæc Cantic. verba premit, & ad religioſæ vitæ martyrium tranſerit. Obſerva etiam, ex ſententia D. Thomæ, & P. Suarri tom. 3. in 3. par. disp. 18. in Commentario, ſigillum Baptismi, eſſe ipsius Baptismi characterem, quo designantur membra Christi, ut intrent in ovile ejus, & frui possint pascuis ipſius. Cum hæc ita ſint, poſſet Aureoli ſententia referri in 4. dist. 4. q. 2. a. 1. exiſtimantis imprimi vi martyrii

K 3 chara-